

शिष्टं न श्रुतः । किंभूतया । परिज्ञनं सखीज्ञनं व्यापार्यत्या कर्मसु नियोजयत्या । — अत्तिके verbinde ich mit परिज्ञनं व्यापार्यत्या ।

Str. 16. Rückert (Musenalmanach für das Jahr 1831, S. 129.) hat sich das Verständniss des ganzen Gedichtes dadurch erschwert, dass er प्रियतमे (Acc. Dual. von प्रियतमा, abhängig von दृष्ट्वा) mit नयने (abhängig von पिधाय) verbindet. एकासन ist nicht « einsamer Sitz », wie Rückert übersetzt. sondern « ein und derselbe Sitz ». एका — अपरा « die eine — die andere. »

Str. 17. Vgl. Sāhitja - Darpaṇa S. 100. Vor परामुखे schalte man प्रसाद ein. — Die Scholien : हे निभृतकितवाचार हे विरसशठ । Statt विरस ist wohl विरह (eine Erklärung von निभृतम् « im Geheimen, wenn ich nicht dabei bin ») zu lesen.

Str. 19. Vgl. Sāh. D. S. 82, wo सहासरभसव्यासक्तकाण्ठग्रहस् gelesen wird. Die Scholien : वीतोत्तरं विगतोत्तरं यथा स्यात् तथा ताम्यतोः स्थितयोः । — अपाङ्गवलनात् = अपाङ्गयोर्मिश्रणात् — मिश्रीभवच्चतुषोरेकीभवद्भयनयोः । चतुःशब्दे ऽत्र दृष्टिक्वनो लक्षणाया ।

Str. 20. Die Scholien : वयं पश्यामः । मयि मद्विषये नायिकया किं प्रपद्यते क्रियते । कपटशालिनि मयि तयापि कोप आश्रितः । अयं शठो धूर्तो मामालपति वदतीति कृत्वा ।

Str. 24. Wir hätten hier Sāh. D. S. 82. folgen und die beiden mittlern Halbverse umstellen müssen, da auch die Scholien zu Amarū-Çataka den 3ten Halbvers vor dem 2ten erklären. Die Scholien : चेतसि मनसि कर्कशतां गमिते प्रापिते ऽपि । स्वतः कर्कशं न भवति । किंतु कर्कशतां गतमेव । — दग्धमिति धिक्कारेणैव । — निर्वर्कणं निर्वर्कः ।